

Smjernice za solventnost grupe

Uvod

- 1.1. Ove Smjernice izrađene su u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (dalje u tekstu: Uredba o EIOPA-i)¹.
- 1.2. Smjernice se odnose na članke od 212. do 235. i članke od 261. do 263. Direktive 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (u daljnjem tekstu: Direktiva Solventnost II)², kao i na članke od 328. do 342. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 od 10. listopada 2014. o dopuni Direktive 2009/138/EZ (dalje u tekstu: Delegirana uredba Komisije 2015/35)³.
- 1.3. Ove Smjernice upućene su nadzornim tijelima prema Direktivi Solventnost II.
- 1.4. Cilj je Smjernica za izračun solventnosti grupe odrediti i uskladiti zahtjeve u pogledu izračuna solventnosti grupe.
- 1.5. Smjernice se primjenjuju na sve metode izračuna solventnosti grupe osim ako je drukčije određeno. Kada je to relevantno, u Smjernicama će biti naznačena standardna formula ili unutarnji model.
- 1.6. Smjernice pružaju smjernice o tretiranju grupa u Europskom gospodarskom prostoru (EGP) u kontekstu članaka 215. do 217. Direktive Solventnost II.
- 1.7. Kada je grupi dopušteno korištenje metode 2. za potrebe izračuna solventnosti grupe i uz uvjet da je država članica primijenila opciju opisanu u članku 227. stavku 1. Direktive Solventnost II, mogu se koristiti lokalni zahtjevi u pogledu potrebnog solventnog kapitala i prihvatljivih vlastitih sredstava propisani u istovjetnoj trećoj zemlji.
- 1.8. Pojmovi koji nisu definirani u ovim Smjernicama imaju ono značenje koje je definirano u pravnim aktima navedenima u uvodu.
- 1.9. Smjernice se primjenjuju od 1. travnja 2015.

Smjernica 1. – Opseg grupe za izračun solventnosti grupe

- 1.10. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding odgovoran za izračun solventnosti grupe trebao bi osigurati obuhvat svih rizika i povezanih društava koja pripadaju grupi, osim ako nisu isključeni u skladu s člankom 214. stavkom 2. Direktive Solventnost II.

Smjernica 2. – Postupak konsolidacije

- 1.11. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebali bi dati smjernice svim povezanim društvima o pripremi podataka za potrebe izračuna solventnosti grupe. Trebali bi dati potrebne upute za pripremu konsolidiranih, kombiniranih ili agregiranih podataka ovisno o korištenom načinu izračuna. Oni

¹ SL L 331, 15.12.2010., str. 48.-83.

² SL L 335, 17.12.2009., str. 1.-155.

³ SL L 12, 17.01.2015., str. 1.-797.

bi trebali osigurati da se njihove upute primjenjuju na odgovarajući i ujednačen način unutar grupe u pogledu priznavanja i vrednovanja stavki bilance kao i uključivanja i tretmana povezanih društava.

Smjernica 3. – Procjena značajnog ili dominantnog utjecaja

1.12. Pri određivanju opsega grupe, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebali bi osigurati provođenje svih odluka koje donese tijelo nadležno za nadzor grupe u pogledu razine utjecaja koju stvarno ima bilo koje društvo nad nekim drugim društvom.

Smjernica 4. – Slučaj primjene nadzora grupe

1.13. Kako četiri slučaja primjene nadzora grupe iz članka 213. stavka 2. točaka (a) do (d) Direktive Solventnost II nisu međusobno isključiva, nadzorna tijela trebala bi razmotriti primjenu različitih slučajeva nadzora grupe propisanih tim člankom unutar iste grupe.

Smjernica 5. – Matično društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding sa sjedištem u trećoj zemlji

1.14. U skladu s člankom 215. Direktive Solventnost II, gdje postoji podgrupa iz članka 213. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive Solventnost II, vršitelj dužnosti tijela nadležnog za nadzor grupe, kako je definiran u članku 260. Direktive Solventnost II, nakon savjetovanja s drugim zainteresiranim nadzornim tijelima, trebao bi osigurati da se nadzor grupe u pravilu primjenjuje na razini krajnjeg matičnog društva u Europskoj uniji.

1.15. Međutim, kada matično društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding ima sjedište izvan EGP-a i podliježe istovjetnom nadzoru grupe u trećoj zemlji, vršitelj dužnosti tijela nadležnog za nadzor grupe, kako je definiran u članku 260. Direktive Solventnost II, trebao bi se oslanjati na nadzor grupe koji izvršavaju nadzorna tijela treće zemlje, sukladno članku 261. Direktive Solventnost II, te bi grupu u trećoj zemlji trebao izuzeti iz nadzora grupe na krajnjoj razini Europske unije na temelju prosudbe od slučaja do slučaja ako bi to dovelo do učinkovitijeg nadzora grupe te ne bi ugrozilo nadzorne aktivnosti predmetnih nadzornih tijela u pogledu njihovih pojedinačnih odgovornosti.

1.16. Nakon savjetovanja s drugim nadzornim tijelima u pitanju, vršitelj dužnosti tijela nadležnog za nadzor grupe, kako je definiran člankom 260. Direktive Solventnost II, trebao bi razmotriti učinkovitiji nadzor grupe kakav se postiže pri zadovoljavanju sljedećih kriterija:

- (a) nadzor grupe širom svijeta omogućava pouzdanu procjenu rizika kojima je izložena podgrupa iz EGP-a i njezini subjekti, uzimajući u obzir strukturu grupe, vrstu, opseg i složenost rizika i raspodjelu kapitala unutar grupe;
- (b) postojeća suradnja između tijela nadležnog za nadzor grupe u trećoj zemlji i nadzornih tijela EGP-a za dotičnu grupu strukturirana je i njome se dobro upravlja putem redovitih sastanaka i odgovarajuće razmjene informacija

unutar kolegija nadzornih tijela na koje se pozivaju predstavnici nadzornih tijela EGP-a i EIOPA-e;

- (c) na tim redovitim sastancima postiže se dogovor o godišnjem planu rada, uključujući zajednički izravni nadzor, među nadzornim tijelima uključenima u nadzor grupe.

1.17. Ako matično društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding ima sjedište izvan EGP-a i ne podliježe istovjetnom nadzoru u trećoj zemlji, nadzor solventnosti grupe trebao bi biti primijenjen na razini krajnjeg matičnog društva u Europskoj uniji, gdje grupa, kako je definirana člankom 213. stavkom 2. točkom (a) ili (b) Direktive Solventnost II, postoji. Ako takva grupa ne postoji, nadzorna tijela trebala bi odlučiti hoće li zahtijevati, temeljem članka 262. stavka 2. Direktive Solventnost II, osnivanje osigurateljnog holdinga ili mješovitog financijskog holdinga sa sjedištem u Europskoj uniji i podvrgnuti ovu grupu iz EGP-a nadzoru grupe i izračunu solventnosti grupe.

Smjernica 6. – Matično društvo je mješoviti osigurateljni holding

1.18. Ako je matično društvo mješoviti osigurateljni holding, izračun solventnosti grupe trebao bi se primijeniti na svaki dio te grupe koji zadovoljava kriterije iz članka 213. stavka 2. točke (a), (b) ili (c) Direktive Solventnost II umjesto na mješoviti osigurateljni holding.

Smjernica 7. – Primjena metode izračuna

1.19. Za potrebe izračuna solventnosti grupe, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi uzeti u obzir isti opseg grupe kako je određen u Smjernici 1., bez obzira na to koristi li se 1. metoda izračuna, 2. metoda izračuna ili kombinacija objiju metoda.

Smjernica 8. – Odabir metode izračuna i ocjenjivanje unutargrupnih transakcija

1.20. Prilikom odlučivanja o tome je li isključiva primjena 1. metode neprikladna u skladu s člankom 328. stavkom 1. točkom (e) Provedbenih mjera, tijelo nadležno za nadzor grupe trebao bi razmotriti postojanje unutargrupnih transakcija između povezanih društava koje se ocjenjuju radi odbitka ili dodatka te svih ostalih subjekata unutar opsega izračuna solventnosti grupe.

Smjernica 9. – Proporcionalni udjel

1.21. Ako je povezano društvo povezano s drugim društvom na način utvrđen člankom 12. stavkom 1. Direktive 83/349/EEZ, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi odrediti proporcionalni udjel koji se treba koristiti pri izračunu solventnosti grupe, bez obzira na odabir načina izračuna.

1.22. Ako nije određeno drukčije, trebao bi se koristiti proporcionalni udjel od 100 %. Kada grupa traži korištenje drugog postotka, ona bi trebala objasniti tijelu nadležnom za nadzor grupe zašto je on prikladan. Nakon savjetovanja s drugim

nadzornim tijelima u pitanju, tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi odlučiti o prikladnosti proporcionalnog udjela koji je odabrala grupa.

1.23. Prilikom izračuna solventnosti grupe prema 1. metodi, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi odrediti proporcionalni udjel koji ima u svojim povezanim društvima uzimajući:

- (a) 100 % kada uključuje društvo kćer u skladu s člankom 335. stavkom 1. točkama (a) i (b) Delegirane uredbe Komisije 2015/35, osim ako je drukčije odlučeno u skladu sa Smjernicom 10.;
- (b) postotak korišten za izradu konsolidiranih financijskih izvještaja, kada uključuje društva u skladu s člankom 335. stavkom 1. točkom (c) Delegirane uredbe Komisije 2015/35;
- (c) udjel upisanog kapitala koji ima, izravno ili neizravno, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding, kada uključuju povezana društva u skladu s člankom 335. stavkom 1. točkom (e) Delegirane uredbe Komisije 2015/35.

Smjernica 10. – Kriteriji za priznavanje manjka solventnosti društva kćeri na proporcionalnoj osnovi

1.24. Kako bi dokazalo da je odgovornost za matično društvo strogo ograničena na udjel kapitala društva kćeri za osiguranje ili reosiguranje kako je to predviđeno u članku 221. stavku 1. Direktive Solventnost II, matično društvo trebalo bi dostaviti dokaze tijelu nadležnom za nadzor grupe da su zadovoljeni sljedeći kriteriji:

- (a) ne postoje nikakvi sporazumi o prijenosu dobiti i gubitka kao ni jamstva, sporazumi o održavanju neto vrijednosti ili drugi sporazumi matičnog društva ili bilo kojeg drugog povezanog društva koje pruža financijsku potporu;
- (b) ulaganje u društvo kćer ne smatra se strateškim ulaganjem za matično društvo;
- (c) matično društvo ne uživa nikakve prednosti na temelju svog sudjelujućeg udjela u društvu kćeri, ako takva prednost može biti u obliku unutargrupnih transakcija kao što su krediti, sporazumi o reosiguranju ili sporazumi o uslugama;
- (d) društvo kći nije središnja komponenta poslovnog modela grupe, posebice u pogledu ponude proizvoda, baze klijenata, preuzimanja rizika, distribucije, strategije i upravljanja ulaganjima; nadalje, ono ne djeluje pod istim imenom ili trgovačkim znakom, te ne postoje međusobno povezane odgovornosti na razini višeg rukovodstva grupe;
- (e) pisani sporazum između matičnog društva i društva kćeri izričito ograničava potporu matičnog društva u slučaju manjka solventnosti na udjel matičnog društva u kapitalu tog društva kćeri. Osim toga, društvo kći

trebalo bi imati strategiju rješavanja manjka solventnosti, poput jamstava manjinskih dioničara.

- 1.25. Kada je društvo kći uključeno u opseg unutarnjeg modela izračuna potrebnog solventnog kapitala grupe, tijelo nadležno za nadzor grupe ne bi trebalo dopustiti matičnom društvu da ono uzima u obzir manjak solventnosti društva kćeri na proporcionalnoj osnovi.
- 1.26. Tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi procijeniti te kriterije, nakon savjetovanja s drugim zainteresiranim nadzornim tijelima i samom grupom, od slučaja do slučaja, uzimajući u obzir specifična svojstva grupe.
- 1.27. Status strogo ograničene odgovornosti matičnog društva trebao bi podlijegati godišnjoj provjeri od strane tijela nadležnog za nadzor grupe.
- 1.28. Matično društvo i društvo kći trebali bi, radi informiranja ugovaratelja polica i ulagatelja, objaviti pozitivnu odluku tijela nadležnog za nadzor grupe kojom s dopušta priznavanje manjka solventnosti na proporcionalnoj osnovi kao značajnu informaciju u dijelu o upravljanju kapitalom grupe i pojedinačnom izvješću o solventnosti i financijskom stanju.
- 1.29. Prilikom pripreme konsolidiranih podataka primjenom 1. metode, vlastita sredstva i potreban solventni kapital društva kćeri trebalo bi izračunati na proporcionalnoj osnovi umjesto primjenom potpune konsolidacije.
- 1.30. Prilikom pripreme agregiranih podataka primjenom 2. metode, vlastita sredstva i potreban solventni kapital društva kćeri trebalo bi izračunati primjenjujući proporcionalni udjel tog društva kćeri, također i u slučaju manjka solventnosti.

Smjernica 11. – Tretman specifičnih povezanih društava za potrebe izračuna solventnosti grupe

- 1.31. Kada društva iz drugih financijskih sektora tvore grupu koja podliježe sektorskim kapitalnim zahtjevima, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi razmotriti korištenje potrebnog solventnog kapitala te grupe umjesto zbroja potrebnog kapitala svakog pojedinačnog društva pri izračunu solventnosti grupe.

Smjernica 12. – Doprinos društva kćeri potrebnom solventnom kapitalu grupe

- 1.32. Prilikom korištenja 1. metode i kada se primjenjuje standardna formula, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi izračunati doprinos društva kćeri potrebnom solventnom kapitalu grupe u skladu s Tehničkim prilogom 1.
- 1.33. Za društva za osiguranje ili društva za reosiguranje, posrednički osigurateljni holding ili posrednički mješoviti financijski holding konsolidirane u skladu s člankom 335. Delegirane uredbe Komisije 2015/35, doprinos pojedinačnom potrebnom solventnom kapitalu trebalo bi izračunavati uzimajući u obzir proporcionalni udjel korišten za određivanje konsolidiranih podataka.

- 1.34. Kada se potrebni solventni kapital grupe izračunava na temelju unutarnjeg modela, doprinos društva kćeri potrebnom solventnom kapitalu grupe trebao bi biti produkt potrebnog solventnog kapitala tog društva kćeri i postotka koji odgovara učincima diversifikacije pripisanih tom društvu kćeri u skladu s unutarnjim modelom.
- 1.35. Kada se koristi 2. metoda, doprinos društva kćeri potrebnom solventnom kapitalu grupe trebao bi biti proporcionalni udjel pojedinačnog potrebnog solventnog kapitala jer se nikakvi učinci diversifikacije ne uzimaju u obzir na razini grupe.

Smjernica 13. – Dostupnost vlastitih sredstava na razini grupe povezanih društava koja nisu društva kćeri

- 1.36. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi, sukladno članku 222. stavku 2. Direktive Solventnost II i članku 330. Delegirane uredbe Komisije 2015/35, procijeniti dostupnost vlastitih sredstava povezanih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje, posredničkih osigurateljnih holdinga i posredničkih mješovitih financijskih holdinga koji nisu društva kćeri te povezanih društava za osiguranje odnosno društava za reosiguranje, posredničkih osigurateljnih holdinga ili posredničkih mješovitih financijskih holdinga iz trećih zemalja koji nisu društva kćeri, kada stavke vlastitih sredstava tih društava značajno utječu na iznos vlastitih sredstava grupe ili solventnost grupe. Trebali bi objasniti tijelu nadležnom za nadzor grupe kako je ta procjena provedena.
- 1.37. Tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi preispitati, u bliskoj suradnji s drugim uključenim nadzornim tijelima, procjenu koju je načinila grupa.

Smjernica 14. – Tretman manjinskih udjela za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe

- 1.38. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi, za svako društvo kćer, izračunati iznos manjinskih udjela u prihvatljivim vlastitim sredstvima koji se treba odbiti od vlastitih sredstava grupe prema sljedećem redoslijedu:
1. izračunati prihvatljiva vlastita sredstva koja premašuju doprinos društva kćeri potrebnom solventnom kapitalu grupe;
 2. utvrditi i odbiti iznos nedostupnih vlastitih sredstava koja premašuju doprinos društva kćeri potrebnom solventnom kapitalu grupe od prihvatljivih vlastitih sredstava izračunatih u 1. koraku;
 3. izračunati dio manjinskih udjela koji se trebaju odbiti od vlastitih sredstava grupe množenjem manjinskog udjela rezultatom 2. koraka.

Smjernica 15. – Tretman namjenskih fondova i portfelja prilagodbe za uravnoteženje za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe

- 1.39. Za sva društva uključena u izračun solventnosti grupe korištenjem 1. metode i za društva u neistovjetnim trećim zemljama uključena u izračun solventnosti grupe korištenjem 2. metode, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding

trebali bi primijeniti načela za namjenske fondove i portfelje prilagodbe za uravnoteženje kako su utvrđena člankom 81. Delegirane uredbe Komisije 2015/35 i člankom 217. Delegirane uredbe Komisije 2015/35.

- 1.40. Za društva u istovjetnim trećim zemljama uključena u izračun solventnosti grupe korištenjem 2. metode, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebali bi utvrditi sva ograničenja vlastitih sredstava društava zbog uključanja imovine ili obveza u namjenske fondove ili slične strukture, u skladu s istovjetnim režimom solventnosti. Ta ograničenja trebalo bi uzeti u obzir pri izračunu solventnosti grupe kao dio procjene dostupnosti vlastitih sredstava na razini grupe.
- 1.41. Prilikom izračuna potrebnog solventnog kapitala grupe sukladno 1. metodi, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding ne bi trebali eliminirati unutargrupne transakcije između imovine i obveza povezanih sa svakim značajnim namjenskim fondom ili sa svakim portfeljem prilagodbe za uravnoteženje i preostalim konsolidiranim podacima. Potrebni solventni kapital grupe izračunan na temelju konsolidiranih podataka trebao bi biti jednak zbroju:
 - (a) zamišljenog potrebnog solventnog kapitala za svaki značajni namjenski fond i svaki portfelj prilagodbe za uravnoteženje, oba izračunata pomoću imovine i obveza namjenskih fondova prije unutargrupnih transakcija; i
 - (b) (diversificiranog) potrebnog solventnog kapitala grupe za preostale konsolidirane podatke (isključujući imovinu i obveze svih značajnih namjenskih fondova, no uključujući imovinu i obveze svih neznčajnih namjenskih fondova). Prilikom izračuna potrebnog solventnog kapitala grupe za preostale konsolidirane podatke, unutargrupne transakcije trebale bi biti eliminirane, dok se unutargrupne transakcije između preostalih konsolidiranih podataka i značajnih namjenskih fondova ne bi trebalo eliminirati.
- 1.42. Kada grupa koristi unutarnji model radi izračuna potrebnog solventnog kapitala grupe (u daljnjem tekstu: „SCR“), trebala bi slijediti smjernice opisane u Smjernici 13. Smjernica o namjenskim fondovima.
- 1.43. Konsolidirani podaci korišteni za izračun vlastitih sredstava grupe trebali bi biti umanjeni za iznos unutargrupnih transakcija kako je utvrđeno člankom 335. stavkom 3. Delegirane uredbe Komisije 2015/135. Stoga bi sve unutargrupne transakcije između značajnih namjenskih fondova i preostalih konsolidiranih podataka trebalo eliminirati radi izračuna vlastitih sredstava grupe.
- 1.44. Za svaki značajni namjenski fond i svaki portfelj prilagodbe za uravnoteženje utvrđen unutar konsolidiranih podataka primjenom 1. metode, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebali bi izračunati stavke ograničenih vlastitih sredstava koristeći istu imovinu i obveze namjenskih fondova kao i one korištene za izračun svojeg zamišljenog potrebnog solventnog kapitala ili

portfelja prilagodbe za uravnoteženje kako je prethodno opisano, tj. prije unutargrupnih transakcija.

- 1.45. Stoga bi ukupna ograničena vlastita sredstva unutar namjenskih fondova ili portfelja prilagodbe za uravnoteženje koja se moraju odbiti od rezerve za poravnanje trebala biti zbroj svih značajnih ograničenih vlastitih sredstava utvrđenih u društvu za osiguranje odnosno društvu za reosiguranje u EGP-u i ograničenih vlastitih sredstava utvrđenih u svim društvima za osiguranje odnosno društvima za reosiguranje izvan EGP-a u opsegu konsolidiranih podataka.

Smjernica 16. – Prilagodbe povezane s nedostupnim vlastitim sredstvima za izračun prihvatljivih vlastitih sredstava grupe

- 1.46. Prilikom korištenja 1. metode, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi odbiti dio vlastitih sredstava povezanih društava koja nisu dostupna za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe od odgovarajućih stavki vlastitih sredstava i odgovarajućih kategorija konsolidiranih vlastitih sredstava grupe.
- 1.47. Za potrebe izračuna prihvatljivih vlastitih sredstava grupe za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe i minimalnog konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe trebalo bi slijediti postupak opisan u nastavku:
- (a) vlastita sredstva grupe izračunavaju se na temelju konsolidiranih podataka, kako je navedeno u članku 335. točkama (a) do (f) Provedbenih mjera, umanjena za iznos svih unutargrupnih transakcija;
 - (b) vlastita sredstva grupe razvrstavaju se u kategorije;
 - (c) dostupna vlastita sredstva grupe izračunavaju se umanjena za odgovarajuće prilagodbe grupe na razini grupe;
 - (d) prihvatljiva vlastita sredstva podliježu istim ograničenjima kategorizacije koja se primjenjuju na pojedinačnoj razini za pokriće potrebnog solventnog kapitala grupe i minimalnog konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe.
- 1.48. Prilikom korištenja 2. metode, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi koristiti zbroj prihvatljivih vlastitih sredstava povezanih društava nakon odbitka nedostupnih vlastitih sredstava na razini grupe.
- 1.49. Za obje metode izračuna, ako su nedostupna vlastita sredstva razvrstana u više od jedne kategorije, redoslijed kojim se ona odbijaju od različitih kategorija trebao bi biti objašnjen tijelu nadležnom za nadzor grupe.

Smjernica 17. – Postupak procjenjivanje nedostupnih vlastitih sredstava od strane tijela nadležnog za nadzor grupe

- 1.50. U slučaju prekogranične grupe, tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi raspraviti svoju procjenu nedostupnih vlastitih sredstava s drugim zainteresiranim nadzornim tijelima u okviru kolegija te sa sudjelujućim društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje, osigurateljnim

holdingom ili mješovitim financijskim holdingom. Postupak bi trebao teći kako slijedi:

- (a) u svom redovnom nadzornom izvješću, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi dostaviti tijelu nadležnom za nadzor grupe svoju procjenu nedostupnih vlastitih sredstava za sva društva uključena u izračun solventnosti grupe. Također bi trebao objasniti prilagodbe načinjene kako bi se odbila nedostupna vlastita sredstva;
- (b) tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi raspraviti svoju procjenu nedostupnih vlastitih sredstava u okviru kolegija i s grupom;
- (c) svako nadzorno tijelo trebalo bi dati svoju procjenu dostupnosti, na razini grupe, vlastitih sredstava povezanih s nadziranim društvima;
- (d) tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi prilikom procjenjivanja dostupnosti na pojedinačnoj razini ili razini grupe raspraviti s drugim zainteresiranim nadzornim tijelima mijenja li se dostupnost vlastitih sredstava.

1.51. U slučaju nacionalne grupe, tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi raspraviti svoju procjenu nedostupnih vlastitih sredstava sa sudjelujućim društvom za osiguranje odnosno društvom za reosiguranje, osigurateljnim holdingom ili mješovitim financijskim holdingom.

1.52. Postupak bi trebao teći kako slijedi:

- (a) u svom redovnom nadzornom izvješću, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi dostaviti tijelu nadležnom za nadzor grupe svoju procjenu nedostupnih vlastitih sredstava za sva društva uključena u izračun solventnosti grupe. Također bi trebao objasniti prilagodbe načinjene kako bi se odbila nedostupna vlastita sredstva;
- (b) tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi raspraviti svoju procjenu nedostupnih vlastitih sredstava s grupom.

Smjernica 18. – Rezerva za poravnanje na razini grupe

1.53. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi osigurati da rezerva za poravnanje na razini grupe bude temeljena na članku 70. Provedbenih mjera. Posebice, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding na razini grupe trebao bi uzeti u obzir:

- (a) vrijednost vlastitih dionica koje drži sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding i povezana društva;
- (b) stavke ograničenih vlastitih sredstava koje premašuju zamišljeni potrebni solventni kapital u slučaju namjenskih fondova i portfelja prilagodbe za uravnoteženje na razini grupe.

Smjernica 19. – Određivanje konsolidiranih podataka za izračun solventnosti grupe

1.54. Konsolidirani podaci trebali bi biti izračunati na temelju konsolidiranih financijskih izvještaja koja su vrednovana sukladno s pravilima Direktive Solventnost II u pogledu priznavanja i vrednovanja stavki bilance kao i uključivanja i tretmana povezanih društava.

Smjernica 20. – Određivanje valute za potrebe izračuna valutnog rizika

1.55. Potreban kapital za valutni rizik trebao bi uzeti u obzir sve relevantne tehnike smanjenja rizika koje zadovoljavaju uvjete opisane u člancima 209. do 215. Delegirane uredbe Komisije 2015/135. Kada se konsolidirani potrebni solventni kapital izračunava koristeći standardnu formulu, sva ulaganja iskazana u valuti vezanoj na valutu konsolidiranih financijskih izvještaja trebala bi također biti uzeta u obzir na razini grupe u skladu s člankom 188. Delegirane uredbe Komisije 2015/135.

Smjernica 21. – Minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe (donji prag potrebnog solventnog kapitala grupe)

1.56. Pri određivanju minimalnog konsolidiranog potrebnog solventnog kapitala grupe, prilikom korištenja isključivo 1. metode ili te metode u kombinaciji s 2. metodom, sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding trebao bi koristiti sljedeće kapitalne zahtjeve:

- (a) minimalne kapitalne zahtjeve za društva za osiguranje i društva za reosiguranje koja imaju odobrenje za rad u EGP-u uključena u opseg 1. metode;
- (b) lokalne kapitalne zahtjeve pri kojima bi se ukinulo odobrenje za rad za društva za osiguranje i društva za reosiguranje iz trećih zemalja uključena u opseg 1. metode, neovisno o svim zaključcima o istovjetnosti.

Smjernica 22. – Minimalni konsolidirani potrebni solventni kapital grupe

1.57. U slučaju korištenja 1. metode, bilo samostalno ili u kombinaciji s 2. metodom, kada više ne postoji usklađenost s odredbama o minimalnom konsolidiranom potrebnom solventnom kapitalu grupe ili kada postoji rizik pojave neusklađenosti u slijedeća tri mjeseca, nadzorne mjere utvrđene člankom 139. stavkom 1. i 2. Direktive Solventnost II za neusklađenost s odredbama o pojedinačnom minimalnom potrebnom kapitalu trebale bi se primjenjivati na razini grupe.

Smjernica 23. – Tretman rizika specifičnih za grupe

1.58. Sudjelujuće društvo za osiguranje odnosno društvo za reosiguranje, osigurateljni holding ili mješoviti financijski holding na razini grupe trebali bi izračunati potrebni solventni kapital grupe uzimajući u obzir sve značajne specifične rizike koji se mogu kvantificirati i koji postoje na razini grupe, a koji mogu utjecati na solventnost i financijski položaj grupe. Ako su rizici specifični za grupu značajni, grupa bi trebala koristiti parametre specifične za grupu ili djelomičan unutarnji model za izračun potrebnog solventnog kapitala koji odgovara rizicima specifičnim za grupu.

1.59. Ti rizici su:

- (a) rizici koji su također prisutni na pojedinačnoj razini, no čiji je utjecaj značajno različit (koji se ponašaju na drukčiji način) na razini grupe; ili
- (b) rizici koji su prisutni samo na razini grupe.

1.60. Potrebni solventni kapital grupe za onaj dio tih rizika koji se može kvantificirati trebalo bi izračunati kako slijedi:

- (a) u slučaju opisanom pod (a) primjenjujući različite kalibracije relevantnih modula ili podmodula rizika u odnosu na one korištene na pojedinačnoj razini, ili primjenjujući odgovarajuće scenarije;
- (b) u slučaju (b) primjenjujući odgovarajuće scenarije.

1.61. Ako grupa ne može odraziti profil rizičnosti u potrebnom solventnom kapitalu grupe zbog specifičnih rizika koji postoje na razini grupe kako je prethodno opisano, tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi, nakon savjetovanja s drugim nadzornim tijelima u pitanju, biti u mogućnosti uvesti kapitalni dodatak na razini grupe, kako je predviđeno člankom 232. točkom (a) i člankom 233. stavkom 6. Direktive Solventnost II, ukoliko je to prikladno.

Smjernica 24. – Kapitalni dodatak za profil rizičnosti pri korištenju 1. metode

1.62. Kada je kapitalni dodatak za profil rizičnosti nametnut povezanom društvu, a to povezano društvo se konsolidira sukladno 1. metodi, tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi procijeniti, na razini grupe, značajnost tog odstupanja profila rizičnosti od pretpostavki na kojima se temelji potreban solventni kapital, sukladno izračunu pomoću standardne formule ili unutarnjeg modela, te bi trebalo razmotriti potrebu uvođenja kapitalnog dodatka na potrebni solventni kapital grupe.

Smjernica 25. – Kapitalni dodatak za upravljanje pri korištenju 1. metode

1.63. Kada je kapitalni dodatak za upravljanje nametnut povezanom društvu grupe, a to povezano društvo se konsolidira sukladno 1. metodi, tijelo nadležno za nadzor grupe trebalo bi procijeniti, na razini grupe, značajnost tog odstupanja od standarda opisanih u člancima 41. do 49. Direktive Solventnost II, te bi trebalo razmotriti potrebu uvođenja kapitalnog dodatka na potrebni solventni kapital grupe.

Smjernica 26. – Procjena odstupanja na pojedinačnoj razini kada je utvrđeno značajno odstupanje na razini grupe

1.64. Kada se utvrdi značajno odstupanje na razini grupe, nadzorno tijelo povezanog društva trebalo bi procijeniti proizlazi li to odstupanje iz profila rizičnosti ili iz sustava upravljanja na razini povezanog društva.

1.65. Ako je tako, nadzorno tijelo u pitanju trebalo bi procijeniti značajnost odstupanja od profila rizičnosti ili od sustava upravljačkih standarda, te bi trebalo razmotriti potrebu uvođenja kapitalnog dodatka na razini povezanog društva.

Smjernica 27. – Kapitalni dodatak pri korištenju 2. metode

1.66. Tamo gdje se cjelokupan ili dio potrebnog solventnog kapitala grupe izračunava korištenjem 2. metode, svaki kapitalni dodatak za profil rizičnosti nametnut povezanom društvu uključenom prema 2. metodi trebao bi biti dodan potrebnom solventnom kapitalu grupe radi proporcionalnog udjela kako je opisano u članku 221. stavku 1. točki (b) Direktive Solventnost II. Trebalo bi izbjegavati dvostruko obračunavanje istog odstupanja od profila rizičnosti na pojedinačnoj razini i razini grupe.

Pravila usklađenosti i izvješćivanja

1.67. Ovaj dokument sadrži Smjernice izdane u skladu s člankom 16. Uredbe o EIOPA-i. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o EIOPA-i, nadležna tijela i financijske institucije poduzimaju sve napore kako bi se uskladili sa smjernicama i preporukama.

1.68. Nadležna tijela koja su usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim Smjernicama moraju ih na odgovarajući način uvrstiti u svoj regulatorni ili nadzorni okvir.

1.69. Nadležna tijela EIOPA-i potvrđuju jesu li usklađena odnosno namjeravaju li se uskladiti s ovim Smjernicama, navodeći razloge za neusklađenost, u roku od dva mjeseca nakon izdavanja prevedenih inačica.

1.70. U slučaju da nadležna tijela ne podnesu odgovor u navedenom roku, smatrat će se da nisu usklađena s izvještavanjem te će kao takva biti prijavljena.

Završna odredba o pregledima

1.71. Ove Smjernice podliježu pregledu od strane EIOPA-e.

Tehnički prilog 1.:

Izračun doprinosa društva kćeri za osiguranje odnosno reosiguranje potrebnom solventnom kapitalu grupe („PSK“) [Smjernice 12., 14. i 15.]

$$\text{Contrj} = \text{PSKj} \times \text{PSKdiversificirano} / \sum \text{PSKisolo}$$

Gdje:

- PSKj je PSK na razini pojedinačnog subjekta društva j;
- PSKdiversificirano = PSK izračunan u skladu s člankom 336. točkom (a) Provedbenih mjera;
- PSKisolo je PSK na razini pojedinačnog subjekta sudjelujućeg društva i svakog povezanog društva za osiguranje odnosno reosiguranje i društva za osiguranje odnosno reosiguranje iz trećih zemalja uključenog u izračun PSKdiversificirano;
- omjer je proporcionalna prilagodba zbog priznavanja učinaka diversifikacije na razini grupe.

Za društva uključena u konsolidirane podatke s proporcionalnom konsolidacijom, sukladno članku 335. stavku 1. točki (c) Provedbenih mjera, samo se proporcionalni udjel PSK-a na razini pojedinačnog subjekta uključuje u prethodno navedeni izračun.